

20 stycznia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

E 216 31/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11099.

Kl. ~~5 a 36~~

Towarzystwo Naftowe „Limanowa” S-ka z ogr. odp.
(Borysław, Polska).

5a 31/00

Korona odczepiana.

Zgłoszono 14 lipca 1928 r.
Udzielono 7 października 1929 r.

Korona odczepiana służy do wydobywania narzędzi wiertniczych, które wskutek przerwania się przewodu pozostały w otworze. W razie gdy narzędzie uchwycone koroną nie może być wyciągnięte, np. z powodu jego skrzywienia się, należy mieć możliwość wyciągnięcia samej korony, co uskutecznia się przez zawieszenie szczęk klinowych.

Ponieważ obecnie jako przewodu wiertniczego używa się przeważnie liny, korony innych rodzajów, odczepiane przez obracanie, nie odpowiadają zadaniu, gdyż obrót można wykonać tylko zapomocą przewodu sztywnego, czyli żerdzi. Korona mniejsza daje możliwość zawieszenia szczęk nietylko przy przewodzie żerdziowym, ale i lino-

wym. Używanie zaś liny jako przewodu wiertniczego jest o tyle korzystne, że czas potrzebny do jej opuszczenia, czy wyciągania jest znacznie krótszy, gdyż odpada skręcanie względnie rozkręcanie żerdzi. Korona użyta i zawieszona na linie skraca znacznie czas niezbędny na wydobywanie zostawionego w otworze narzędzia.

Fig. 1 uwidocznia koronę w dwóch przekrojach, w chwili uchwycenia narzędzia i wyciągania go do góry. Fig. 2 wskazuje tę samą koronę po zawieszeniu szczęk, to znaczy w razie, gdy uchwycone narzędzie nie może być wyciągnięte, które pozostawia się w otworze, a samą koronę wyciąga się do góry.

Korona składa się z następujących części. Na dolny koniec kadłuba 1 (łącnika)

wkręcona jest osłona 2, utworzona z prasowanej rury stalowej, zaopatrzona u dołu w stożek wewnętrzny, a u góry w gwint. Stalowy trzon 3 służy do zawieszania szczęk 4, które po wytoczeniu rozcina się na cztery części, a stronę nazębioną powierzchniowo utwardza się. Trzon 3 wsuwa się w wydrążenie łącznika 1 i nakręca się osłonę 2 na stożkowy gwint. Następnie wkręca się wkrętki 7 i wkłada w otwór zabezpiecznik 11. Koronę opuszcza się na linie do otworu. Zostawione w otworze narzędzie wsuwa się między szczęki 4, poczem należy ciągnąć koronę do góry, przez co szczęki 4, wciskając się w stożek osłony 2, obejmują ciasno narzędzie i wciskają się zębami w miejsce uchwycone. Narzędzie w ten sposób uchwycone wyciąga się do góry. Jeżeli jednak narzędzie tak mocno tkwi w skałach, że nie można go wyciągnąć, należy koronę odczepić od tego narzędzia w następujący sposób.

Przez zbijanie korony wdół, narzędzie znajdujące się w koronie styka się z podstawą trzonu 3, który wraz ze szczękami 4 zaczyna posuwać się ku górze, pokonywając opór sprężyny 6. Po ścięciu zaś zabez-

piecznika 11 szyjka *a* trzonu 3 znajdzie się na wysokości wykrojów *b* wkładek 8, wypychanych sprężynkami 9. Wykroje *b* wkładek obejmują szyjkę *a* trzonu 3 i spowodują jego zawieszenie wraz ze szczękami 4 na wkładkach 8. Aby koronę można było opuścić do otworu należy odciągnąć wkładki przy pomocy śrubek wkręconych do trzpienia *c* wkładki 8, przyczem trzon 3 z klinami 4 opada wdół. Prócz tego korona, opuszczona na żerdziach, może służyć do odkręcania żerdzi lub pozostałych narzędzi. Aby zaś trzon 3 nie obracał się w koronie, wkręca się do trzonu 3 śrubę 12, poruszającą się w wycięciach *f* osłony 2.

Zastrzeżenie patentowe.

Korona odczepiana, znamienna tem, że posiada zabezpiecznik (11) oraz zaopatrzone w wykroje (*b*) wkładki (8), chwytające trzon (3) i powodujące zawieszenie szczęk (4), a w następstwie tego zwolnienie uchwyconego narzędzia.

Towarzystwo Naftowe
„Limanowa” S-ka z ogr. odp.

